

JOY

3/2009

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Jupperin koulu 70 vuotta
7	Jäätelöbaari Vohveli ja taide
8	Tunnelmarikas kesäkonsertti
9	Jupperin nuorten soittajien ja senioreiden tapaaminen
10	Maata maattomille, saunoja saunattomille
11	Jakob ja Josef, kumpi on Jupperi-nimen alkuperä
12	Saini Lanu
14	Oletko harkinnut lämmitystavan vaihtoa maalämpöön
16	Näkymättömiä jupperilaisia
17	Lähiruokaa omasta puutarhasta
18	Pitkäjärvi paremmaksi
22	Yhdistyksen kevätkokouksen pöytäkirja
23	Johtokunta

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen yleensä seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tilinumero Nordea 221318-17979

Varsinainen jäsen, Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen, varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen, jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, henkilö	80 € /vuosi
Kannatusjäsen, yhteisö	120 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 900 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 32. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
juha-pekka@jripatti.net
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlán
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Lauri Määttänen
lauri.maattanen@elisanet.fi
(09) 854 4083

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Kimmo Sierimo, kuvat
kimmo.sierimo@luukku.com
050 412 6335

Seija Kotipalo, taitto
seija@kotipalo.fi

Seuraava lehti 4/2009 ilmestyy su 8.11.
Aineisto lehteen toimitussihteerille viimeistään 18. lokakuuta.

Kannen kuva:
"Kesäinen Pitkäjärvi"
Kuva Nina Mönkkönen

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Jokaisella meistä on oma mielipiteemme poliisista. Viime aikoina poliisin julkisuuskuvaa ovat heikentäneet kirjoitukset ja epäilyt poliisin omien toimien laillisuudesta, viranomaisten välisestä tiedonkulusta Kauhajoen kouluampumisen yhteydessä, virka-aseiden väärinkäytöksistä, oman yhdistyksen kahvikassasta varastamisesta jne.

Paljon vähemmälle huomiolle on jäänyt se, että poliisiin luotetaan ja poliisi kutsutaan paikalle ongelmatapauksissa. Lisäksi poliisin selvittämien rikosten selvitysaste on hyvin korkea, erityisesti henkirikoksissa (98 prosenttia vuonna 2005). Vuosina 1998 – 2007 pahoinpitelyrikosten selvitysaste oli keskimäärin 79 prosenttia, raiskausten 62 prosenttia, ryöstöjen 45 prosenttia, varkausten (pois lukien moottoriajoneuvot) 33 prosenttia ja vahingontekojen 23 prosenttia.

Varkausrikosten alhaisesta selvitysasteesta huolimatta olen erityisen tyytyväinen ja kiitollinen poliisille, että erityisesti Jupperin alueella tapahtuneet asuntomurrot pääsivät tilastomerkinnäksi selvitettyinä varkausrikoksena.

Vantaan käräjäoikeus tuomitsi 25.6.2009 kolme puolalaista mieshenkilöä törkeästä varkaudesta 6 vuoden ja 6 kuukauden vankeuteen. Lisäksi kukin henkilö veloitettiin korvaamaan joko yksinään tai yhteisvastuullisesti vakuutusyhtiöiden maksamat korvaukset, asianosaisten oikeudenkäyntikuluja, siivous- ja korjauskuluja jne. Kaikki tuomitut ilmoittivat määräaikaan mennessä tyytymättömyytensä koko tuomioon, joten käräjäoikeuden päätös ei tullut lainvoimaiseksi.

Näiden kolmen henkilön ammattirikollisura Suomessa alkoi tammikuussa 2007 ja katkesi tammikuussa 2008. Tänä aikana yksi heistä ehti tehdä 129 törkeää varkautta ja kaksi heistä 111. Tahti on ollut ripeä, sillä yhtenä päivänä oli saatettu tehdä neljäkin varkautta. Murtosaalis välitettiin nopeasti eteenpäin, eikä varastettua omaisuutta ole ilmeisesti juurikaan saatu takaisin. Asianomistajia tässä rikosvyyhdessä oli 197, joista pääosa yksityisiä henkilöitä mutta myös asunto-osakeyhtiöitä ja muita yrityksiä.

Se, että tämä rikollisryhmä saatiin kiinni, ei tarkoita sitä, etteikö uusia ryhmiä voisi ilmaantua nopeastikin. Pidetään siis silmämme auki!

Jupperin koulu 70 vuotta

Koulun juhlassa suomenkielisen opetuksen tulosyksikön opetustoimenjohtaja Kaisu Toivonen piti seuraavan juhlapuheen, joka tässä julkaistaan kokonaisuudessaan.

Arvoisat juhluvieraat!

200 vuotta sitten vuonna 1809 tsaari Aleksanteri I antoi Porvoon valtiopäivillä Suomelle autonomian ja nosti sanoillaan kansamme kansakuntien joukkoon. Suomen sota päätti näin pitkän yhteiselon Ruotsin kanssa.

Eri foorumeissa historioitsijat ja tutkijat ovat pohtineet, miltä Suomi näyttäisi tänään, jos sota olisi päättynyt toisin ja olisimme edelleen jääneet osaksi Ruotsin kuningaskuntaa. Yksi oletamus oli, että Helsinki olisi Göteborgia muistuttava kauppa- ja satamakaupunki, nykyistä merkitystään huomattavasti vaatimattomampi kaupunki. Meillä ei olisi senaatintorin upeaa ympäristöä eikä Espoo olisi tänä päivänä Suomen pääkaupungin naapurina.

Historiaan jäivät Aleksanteri I sanat: ruotsalaisia ette ole, venäläisiksi ette tule, olkaa siis suomalaisia. Tämä toteamus nosti myös suomen kielen ja kansallisuuden uuteen arvostukseen. Tämä säilyi niin pitkään, kun rauhalliset ja hyvät ajat Venäjän kanssa jatkuivat.

Arvoisat juhluvieraat, miksi aloitin juhlapuheeni näin kaukaa?

Tämä siksi, että haluan puheeni kautta liittää Espoon kehityksen ja Jupperin koulun opetus-suunnitelmallisesti ja rakennusvaiheineen osaksi historian suuria liikkeitä ja osaksi ympäristömme arkea ja elämää.

Espoo täytti viime vuonna 550 vuotta. Vielä 1870-luvulla 90 % espoolaisista oli ruotsinkielisiä ja 85 % väestöstä sai toimeentulonsa maataloudesta. 1920-luvulla vastaavat luvut olivat jo 70 % ja 70 %. Tänä päivänä Espoo tunnetaan korkean teknologian yrityksistä ja vilkkaasta yrityselämästään. Espoo on monikulttuurinen kaupunki. Suomenkielisessä opetustoimessa annamme tänä päivänä opetusta noin 40 kielellä.

Vanhin ruotsinkielinen koulu oli kunnan vuonna 1873 perustama Lagstadin koulu, mutta suomenkielinen opetus oli tuolloin yksityishenkilöiden varassa. Kirkon opetus, rippikoulu ja kiertokoulut

olivat ennen pysyviä koulurakennuksia yleinen tapa järjestää opetusta. Kansakouluasetus ja valtion apu edellyttivät kuitenkin omaa rakennusta.

Kun Aleksanteri I myönsi Suomelle autonomian, kehitti Aleksanteri II Suomen koululaitosta antamalla senaatille vuonna 1856 kehittämisohjelman maaseudun kansanopetuksesta. Tehtävä tuli lopulta Uno Cygnaeukselle ja Suomen ensimmäinen kansakouluasetus vahvistettiin vuonna 1866. Kesti kuitenkin vielä pitkään, ennen kuin maaseudun kansa sai opetusta suomenkielellä. Ja maaseutuahan Espoo oli vielä pitkään.

Cygnaeus korosti edistyksellisissä ajatuksissaan sekä fyysisen että käytännön taitojen merkitystä koulutuksessa. Koulu ei myöskään ollut vain rippikoulua varten vaan koulun tuli opettaa yhteiskunnan alimpia kerroksia lukemaan ajatellen ja käyttämään tietoaan omassa työssään.

Valistuneiden yksityisten henkilöiden järjestämää opetusta oli paljon.

Ahlbergan kartanossa Leppävaarassa toimi kauppiaan lesken Amalia Kiseleffin perustama kansakoulu v.1881. Myös Aurora Karamzin perusti koulun Träskändan kartanon väelle v.1888. Paul ja Anna Sinebrychoff perustivat Outnäsin kartanon väelle yksityisen Hagalundin koulun v.1878

Kouluhallituksen mallipiirustuksissa oli ohjeita rakentamiseen.

Niissä todettiin, että koulutalo tuli sijoittaa pitäjän suurimpaan kylään hyväkuntoisen tien päähän. Arvorakennuksena se usein sijoittui kirkon viereen, kuten Lagstad. Mieluiten koulutontin tuli olla kukkulalla ja tontilla piti olla tilaa koulurakennuksen lisäksi pihalle ja puutarhalle. Ja opettajille tuli olla omat tilat ja sisäänkäynnit opettajan asuntoon.

Opetushuoneiden tuli olla “riittäviä paljouden ja tilavuuden puolesta, waloisia, wilwakkaita, warusteltuja tulisijoilla, sowelijailla istuimilla ja pulpeteilla tahi pöydillä ja muutoin laitettuja tarkkaan huomioonottamalla oppilaan terweyttä sekä opetuksessa tarpeellista mukavuutta.”

Suomalaisuusliikkeen vaikutus

Viime vuosisadan jälkipuoliskon suomalaisliike ja kielitaistelu heijastui myös koulupolitiikkaan. Vuonna 1889 perustettiin Helsingissä “Suomalaisen kansakoulun ystävät” -yhdistys, joka ajoi suo-

menkielisten koulujen perustamista ruotsinkielisiin kuntiin. Ensimmäinen suomenkielinen koulu aloitti Espoossa vuonna 1891 Vilkmänin omistaman Åminnen kartanon piharakennuksessa. Vasta vuonna 1921 valmistui suomalaista koulua varten oma talo lähes asumattomalle seudulle kirkonkylältä Kauklahteen menevän tien varteen. Tonttia kun ei suomenkieliselle koululle tahtonut löytyä.

Jupperin koulun alkuvaiheet

Jupperin koulu täyttää tänä vuonna 70 vuotta ja Jupperin suomalainen koulu perustettiin alueen asukkaiden vaatimuksesta vuonna 1939, yli kaksikymmentä vuotta Suomen itsenäistymisen jälkeen.

Grankulla ja Pitkäjärven rannat olivat suosittuja kesäpaikkoja ja huvila-aluetta. Laaksolahden ja Jupperin alueen palstoittaminen 1930-luvun puolenvälin jälkeen mahdollisti alueen pysyvän asutuksen ja rautatien tulo Espooseen ja Helsingin pommitukset sodan alettua 1939 vauhdittivat lapsiperheiden muuttoa alueelle.

Suomenkieliselle koululle syntyi tarve. Gammelgårdin kylän, Dahlsvikin ja Jupperin kartanon alueille piirtyi Jupperin suomenkielisen koulun koulupiiri. Koulu aloitti muutaman oppilaan kanssa toimintansa luutnantti J. Pihlaskarin huvilassa, Tammipääntie 64. Osoite oli Jupperi, Kauniainen. Lähimmät suomenkieliset koulut olivat Leppävaarassa ja Viherlaaksossa vaikeiden liikenneyhteyksien takana. Siksi huvilakoulu oli tervetullut.

Oman koulu onni jäi kuitenkin lyhyeksi huvilan vuokran kalleuden takia ja oppilaat sijoitettiin kolmen vuoden jälkeen lähialueen eri kouluihin. Tästä alueen asukkaat eivät pitäneet. Lopulta tilapäiseksi koulurakennukseksi saatiin Renlundin toimitusjohtajan kauppaneuvos Ville Salon omistaman Jupperin kartanon sali ja ruokasali.

Kuva Jupperin Omakotiyhdistyksen arkistosta

Ehkäpä näiltä ajoilta periytyy Jupperin alueen asukkaiden oma-aloitteisuus, sitkeys ja yhteisöllisyys alueensa kouluolojen parantamiseksi. Johtokunnan avulla saatiin lopulta kouluhallitukselta hyväksyntä Jupperin kansakoulun koulurakennuksen piirustuksille ja Espoon kunnanvaltuusto

merkitsi asian tiedoksi.

Koulun rakentaminen kuitenkin viivästyi ja viivästyi ja lopulta käytiin lehdistössä kiivasta keskustelua siitä, miten Espoon kunnan viranomaiset sortivat suomenkielisiä ja halusivat kokonaan lakkauttaa Jupperin suomenkielisen koulupiirin. Tontteja suomalaisille kouluille oli Espoosta vaikea löytää ja tämä oli myös ongelmana Jupperin koulun perustamiselle. Vanhat kiistat suomenkielisten koulujen määrästä leimahtivat taas liekkeihin.

Suurin suomenkielinen koulu ennen toista maailmansotaa oli vuonna 1939 valmistunut Leppävaaran koulu, jossa oli 240 oppilasta. Suomenkielisten osuus kasvoi erityisesti Leppävaarassa.

Ensimmäisen rakennetun Jupperin suomenkielisen koulun tilat olivat vaatimattomat, vaikka niissä toteutuivatkin kansakoulun isän Uno Cygnaeuksen ajatukset. Koulussa oli neljä luokkatilaa kuudelle luokalle ja yksi yhdistetty juhla-, veisto- ja liikuntasali. Koulun lopputarkastus oli 31.8.1962. Kesti siis 23 vuotta oman koulun ajatuksesta rakennukseksi. Rastalakin oli ehtinyt saada oman koulunsa jo kymmenen vuotta aikaisemmin.

Jupperin koulua laajennetaan

Jupperin koulussa oli jo 137 oppilasta ja oppilasmäärä kasvoi niin, että pian liikuntasali piti ottaa osin luokkatilaksi. Johtokunta laittoikin heti lisärakennuksen vireille.

Espoo oli jo kauppalalla, mutta Jupperin koulun ympärillä oli vielä paljon vapaata luontoa hiihtolatuja varten. Edistyksellisesti koulussa aloitettiin vuonna 1963 kokeiluna englannin kielen opetus.

Monen esteen jälkeen vireille pantu koulun laajennus valmistui 1973. Koulun pinta-ala oli nyt 1590 neliömetriä eli koulu oli kasvanut kaksinkertaiseksi. Nyt saatiin erillinen liikunta-, juhla- ja veistosali ja koulussa oli jopa oma erityisopetuksen luokkatila. Luokka oli piirustuksissa veistosalin varasto, mutta palveli erityisopetusta alusta asti.

Opetusohjelman kehitys

Ensimmäisen sadan vuoden aikana kansakoulujen opetusohjelma ei paljon muuttunut ja kaikki Cygnaeuksen kaavailemat oppiaineet olivat edelleen lukujärjestyksessä. uskonto, äidinkieli, maantieto, historia, laskento, mittaussoppi, luonnontieto, piirustus, laulu voimistelu ja käsityö.

Vuonna 1967 voimaan tulleen peruskoulun puitelain tuli ohjata pedagogista kokeilu- ja uudistustyötä, opettajankoulutusta ja entistä suunnitelmallisempaa koulurakentamista. Vanhassa koulussa oli luokassa jopa 44 oppilasta, nyt tilat suunniteltiin 32 oppilaalle. Mukaan tulivat tasoryhmit,

Kuva: Silve Sahlan

Tältä koulu nyt näyttää, pihallekin tehdyn remontin jälkeen.

ryhmytyöt, valinnaisaineet, musiikkiluokat, kieliluokat erityisopetusluokat ja tilat jopa opinto-ohjaajalle jne. Jupperi ei kuitenkaan vielä laajennuksessa saanut kaikkia niitä tiloja, joita pian uusi opetussuunnitelma edellytti. Vuonna 1978 Espoo siirtyi viimeisten kuntien joukossa peruskouluun. Jupperin kansakoulun opettajat siirrettiin peruskoulun ala-asteen virkoihin.

1980-luku oli taloudellista nousukautta ja ihmisiä muutti pääkaupunkiseudulle. Espoo kasvoi maan toiseksi suurimmaksi kaupungiksi, jossa oli paljon lapsiperheitä. Uusia kouluja rakennettiin jatkuvasti. Oppiaineiden kirjo lisääntyi, tuli mm. tietotekniikka oppiaineena.

Jälleen oli tarvetta koulun laajennukseen

Taas oli edessä Jupperin koulun laennus, joka toteutui 1990-luvun alussa. Koulun kylkeen saatiin myös kirjasto. Jupperin koulu sai mm. uuden keittiö- ja ruokailutilat, suuremman liikuntasalin, ATK-luokan, uudet tekstiili- ja teknisentyön luokat, yhdistetyn musiikki- ja kuvaamataituluokan, opettajille työskentelytiloja ja terveydenhoitajan tilat alakertaan. Oppilasmäärä oli koululla kasvanut noin neljällä kymmenellä oppilaalla edellisestä laajennuksesta, koulun neliöt noin 1000 hyötyneliötä.

Opetussuunnitelman luoma oppimisympäristön kehitys ja sen näkyminen koulurakennuksessa on vakuuttava, mutta kun katsomme tämän päivän opetussuunnitelman vaatimuksia, vieläkin jäi parantamisen varaa. Oppilashuollolle ei tahdo löytyä tiloja ja kuraattori, koulupsykologi ja laajeneva erityisopetus etsivät itselleen sopivaa tilaa, opettajainhuonettakin on täytynyt laajentaa. Oppilasmääräkin on kasvanut edelleen (tänään 493). Seurakunnan kanssa yhteisestä tilasta koulun läheltä löytyivät tilat esi- ja alkuopetukselle 2000-luvun alussa. Koulu on nyt kolmisarjainen.

Kouluopetuksen kehitys

Jupperin kansa- ja peruskoululla on ollut hyviä opettajia ja rehtoreita. Nykyinen rehtori Jouni Holopainen otti tehtävän vastaan vuonna 1994. Samana vuonna astui voimaan uusi opetussuunnitelma ja siinä edellytettiin valtakunnan ja kunnan opetussuunnitelman lisäksi koulujen omaa toiminta-ajatusta ja kehittämistä. Jupperin koulu on ollut aktiivisesti mukana eri kehittämishankkeissa esim. tieto- ja viestintätekniikassa ja toiminut akvaariokouluna eli mallina muille kouluille opetuksen kehittämisessä.

Vuonna 1999 astui voimaan uusi perusopetuslaki. Sen myötä poistuivat ala-asteen ja ylä-asteen rajat ja alettiin puhua yhtenäisestä perusopetuksesta.

Uusi yhtenäisen perusopetuksen opetussuunnitelma valmistuivat vuonna 2004. Sen myötä koulun tehtäväksi täsmentyi sekä opetus että kasvatus. Oppiaineiden lisäksi opetussuunnitelmaan kuuluu myös aihekokonaisuuksia kuten Ihmisenä kasvanen, Kulttuuri-identiteetti ja kansainvälisyys, Viestintä- ja mediataito, Osallistuva kansalaisuus ja yrittäjyys, Vastuu ympäristöstä, hyvinvoinnista ja kestävästä tulevaisuudesta, Turvallisuus ja liikenne sekä Ihminen ja teknologia.

Jupperin koulu on aina toiminut läheisessä yhteydessä kotien ja vanhempien kanssa. Koululla on ollut aktiivista vanhempainyhdistystoimintaa ja kasvatuskumppanuus on ollut mukana koulun arjessa. Virallisemmin yhteistyötä on tehty johtokunnan ja kouluneuvoston kanssa. Tavoite on ollut yhteinen, oman alueen toimiva ja aktiivinen kyläkeskus.

Espoo on kasvanut ja kehittynyt historian saatossa, Leppävaara ja Jupperi ovat asuinalueina kasvaneet ja täällä on elämisen meininkiä. Sopu ja hyvä yhteistyö on aina antanut tilaa koulutyölle ahtauden ja rakennushankkeiden keskellä ja Jupperin koulua on aina kehitetty opetussuunnitelmalisesta eteenpäin sen 70-vuotisen historian aikana.

Espoo voi olla ylpeä Jupperin koulustaan. Onnea!

Opetustoimenjohtaja Kaisu Toivonen

Jäätelöbaari Vohveli ja taide

Syksyllä 30.10 2008 avattu vohvelibaari on saanut mukavasti asiakaskuntaa. Siellä käy äitejä lapsineen nauttimassa erilaisia jäätelöannoksia, vohveleita, pirtelöitä, erilaisia kahvi- ja teelajeja sekä muita herkkuja, ja nyt on uutuutena taidenäyttelyt.

Mikä mielestäni parasta oli siellä käydessäni – päivän keitto. Se näytti lapsille hyvin maistuvan. Pääsevätpä äidit välillä tekemästä lounasta perheelle. Mikä ihana asia! Keittoa saa myös tulla hakemaan ja viedä kotiin. Erilaisia salaatteja tulee tulevaisuudessa olemaan tarjolla ja suunnitteilla on myös muuta erilaista pikkusuolaista. Baarista voi ostaa myös itse tehtyjä piirakoita tai tilata täytekakkuja kotiin vietäväksi. Kaikenlaisia lahjatarvikkeita, erityisesti tanskalaisia ja saksalaisia laadukkaita puuleluja, on hyllyillä ostajia odottamassa. Asiakkaiden toivomuksia kuunnellaan, otetaan vastaan ja toteutetaan aina mahdollisuuksien mukaan, kertoi baarin pitäjä, Jari Luukkonen. Tämän vuoden aikana ovat monet lähiasukkaat ottaneet tavakseen piipahtaa sinne kahville, kaakolalle tai teelle ja lukea samalla esimerkiksi iltapäivälehdessä. Oivallinen pieni rentoutumishetki päivän kiireiden keskellä. Lisäksi vohvelibaarissa voidaan järjestää esimerkiksi lasten synttärikutsuja. Vohvelibaari on perheyritys. Siellä huokuukin kodikas, ystävällinen, lämmin ilmapiiri, joka toimittaa asiakkaat heti sisään astuessa tervetulleeksi ikään kuin vanhan ystävän kotiin.

Taidenäyttelyitä Vohvelibaarissa

Nyt uutena asiana baarissa voidaan pitää myös pienimuotoisia taidenäyttelyitä. Idean isänä on naapurustossa asuva taiteilija Jaakko Koskinen, joka kuuluu Espoo Art ry:n taiteilijaryhmään. Hän on ensimmäinen näytteilleasettaja. Elokuussa esillä on hänen uusin tuotantonsa ja taiteilijan 1970-luvun Helsinki-aiheisista piirroksista koottu retrospektiivinen fotolitografiasarja on syyskuussa näytteillä.

Baariin tullessaan asiakkaat voivat samalla käyntikerralla ihailla taidenurkkauksessa taidenäyttelyä. Tauluja voi myös ostaa. Tuliaislahjaina tai lahjana merkkipäivänä ne ilahduttavat saajaa ja jäävät pysyväksi muistoksi. Jäätelöbaari Vohveli haluaa antaa virikkeitä taiteen ystäville ja luoda

Kuva: Mirva Savolainen

Taiteilija (vasemmalla) lahjoitti nipun taidevedoksia seurakunnalle. Keskellä Jari Luukkonen, oikealla kapteeni Antti Pohjolan-Pirhonen.

yhteyksiä espoolaisiin taiteilijoihin.

Jaakko Koskiselle taiteen tekeminen on sivuharrastus, tosin vakava sellainen. Näin hän totesi. Ja paljon hän on ehtinyt. Hän oli 70-luvulla muun muassa Uuden Suomen freelancegraafikkona. Hän on myös tehnyt sarjakuvia. Näyttelyjä hänellä on ollut useita, esimerkiksi Jorvin sairaalassa ja ravintola Wellamossa. Miten tämä taiteen tekeminen sitten sai alkunsa? Monta kertaa kuulee sanottavan, että tietyllä opettajalla tai opettajilla on ollut suuri vaikutus oppilaan ammatinvalinnan muotoutumiseen tai tiettyihin harrastuksiin suuntautumiseen. Näin kuulemma on usein käynyt. Näin kävi nytkin. Lukioaikoina Jaakko Koskisella oli innostava kuvaamataidon opettaja Mikkelin yhteiskoulussa, kuvanveistäjä Armas Tirronen. Tuohon aikaan hän myös opiskeli varkautelaisen taidegraafikko Väinö Rouvisen johdolla metalligrafiikkaa. Jaakko Koskinen piti ensimmäisen taidenäyttelynsä Mikkelin taidemuseossa. Silloinen Helsingin kaupunginmuseon johtaja Jarno Peltonen kävi siellä ja näki näyttelyn. Jaakko Koskisen mielestä siitä sitten kaikki alkoi toden teolla. Hän opiskeli silloin jo tietotekniikkaa Helsingin yliopistossa. Päätyönsä hän on tehnyt tietotekniikan parissa. Tietotekniikasta onkin ollut paljon hyötyä taiteen tekemisessä, toteaa taiteilija. Sen avulla hän luonnostelee ja toteuttaa nykyisiä teoksiaan.

Lea Ala-Peijari

Toimituksen huomautus: Jäätelöbaari Vohvelista myös JOY-lehdessä 1/09, sivu 16.

Tunnelmarikas kesäkonsertti

Perinteisellä soittajien talkoohengellä ja kesämielellä toteutettu konsertti näkyi soittamisen vapautumisena sekä siirtyi yleisön keskuuteen oikeana kamarimusiikin tunnelmana, jota minimiin jääneet harjoituskerrat eivät haitanneet.

Jupperin kamariorkesterin peräti jo seitsemäs kesäkonsertti pidettiin Laaksolahden kappelissa lauantaina 6.6.2009. Yleisöä tilaisuudessa oli tähänastinen ennätysmäärä eli 130 henkilöä. Järjestäjien pienoinen pelko yleisökadosta johtuen konsertin siirrosta aikaisempien vuosien arkipäiviltä viikonlopuksi oli siis turha. Poistuessaan ennätysyleisö vaikutti konsertin antiin silmin nähdessä tyytyväiseltä ja innostuneelta.

Kapellimestari Maarit Kirvessalon mukaan tänä vuonna konsertin ohjelman rakentamisessa pyrittiin tuomaan esiin laajasti musiikin eri tyyliä. Niistä olivat esillä klassismi (Haydn), barokki (Vivaldi) sekä romantiikka (Puccini, Sibelius ja Elgar). Lisäksi ohjelmassa oli keventävinä välipaloina suosittuja suomalaisia yksinlauluja ja taiteilija Anni Karpelan esittämiä lyhyitä romanttisia runoja.

Toimittajan mielestä konsertin ehdoton kohokohta oli Largo-osa Vivaldin konsertista g-molli kahdelle sellolle ja jousiorkesterille. Nuoret so-

Kuvat: Antero Ahvenainen

listit Jonathan Roozeman ja Tuija Vainio selvisivät nopeista rytmin vaihdoksistakin kiitettävästi. Jonathan on syntynyt vuonna 1997 ja on jo vakiovieras Tapiola Sinfoniettan konserteissa. Ei voi muutata kuin arvailla, mihin poika vielä ehtiikään iän karttuessa.

Jonathan Roozeman ja Tuija Vainio ovat molemmat olleet myös maankuulun opettajan Heikki Rantasalon opissa. Sama koskee myös monia muita Jupperin kamariorkesterin jäseniä. Heikki Rantasalo kuoli yllättäen tämän vuoden tammikuussa eikä siis päässyt mukaan konserttiin, vaikka hän oli ilmoittanut mukaantulostaan. Yhteistilaisuudessa konsertin jälkeen soittajat ja paikalla olleet taiteilijaystävät puhuivat Heikki Rantasalosta suurella lämmöllä ja kunnioituksella. Yhteisesti myös sovittiin, että tämän vuoden konsertti oli myös samalla Heikki Rantasalon muistokonsertti.

Myös Hedvig Pauligin varmat laulutulkinnat olivat illan romantiikkaa parhaimmillaan. Tutut melodiat saivat jopa monen kuulijan herkistymään silmän kostumiseen saakka.

Kesäkonsertit tulevat varmasti jatkumaan vakuuttivat omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti ja kappalainen Antti Pohjolan-Pirhonen puheenvuoroissaan. Konsertin tuotto menee tänäkin vuonna Viron Kuresaaren ystävyysseurakunnalle. Kapellimestarin ja solistien kukittamisen hoiti jo yhdeksänvuotiaaksi varttunut Siru Kotipalo.

Lauri Määttänen

Jupperin nuorten soittajien ja senioreiden tapaaminen

Musiikkikoulu Jubal on antanut musiikin opetusta jupperilaisille lapsille Tammenterhossa syksystä 2008 alkaen.

Kitararyhmää on vetänyt musiikinopettaja Timo Purhonen ja vähän harvakuisempaa viuluryhmää musiikinopettaja Minna Purhonen. Jo alkuun oli sovittu, että lapset voivat vähän edistyttyään esiintyä jossakin Jupperin Omakotiyhdistyksen tilaisuuksissa. Näin myös tapahtui Tammenterhossa 28.5.2009 alkaen kello 15.00.

Senioreiden tilaisuus alkoi kello 14.00, jolloin kuultiin Espoon Seniorineuvoston edustajan Katja Helon alustus kaupungin palveluista seniori-ikäisille. Kiintoisa alustus herätti sen verarn paljon kysymyksiä, että asiaan päätettiin palata uudelleen syyskaudella 2009. Alustuksen jälkeen oli tarkoitus pitää tauko ulkosalla, jotta soittajat voisivat rauhassa viritellä soittimensa esityskuntoon. Kylmä ja tuulinen sää piti kuitenkin seniorit sisällä ja valmistautumisesta tuli useimpien mielestä yksi ylimääräinen ohjelmanumero. Soitto sujui molemmilta ryhmiltä ihan hyvin, ja kaikki vaikuttivat tyytyväisiltä. Seniorikerhon vetäjä Eila Räisänen kukitti opettajat ja lapsille jaettiin mieluisat namipussit. Lopuksi soitonopettajat kertoivat, että Jubalin toiminta Tammenterhossa jatkuu taas syyskauden alkaessa.

Lauri Määttänen

Kuvat: Lauri Määttänen

Seniorikerho jatkaa syksyllä toimintaansa Tammenterhossa

Ohjelma on vielä täysin avoimena, joten ehdotuksia ja toivomuksia otetaan vastaan. Kerro ehdotuksesi tai toivomuksesi Eila Räisäselle puh. 0500 675 228 tai Lauri Määttäselä puh. 09 854 4083.

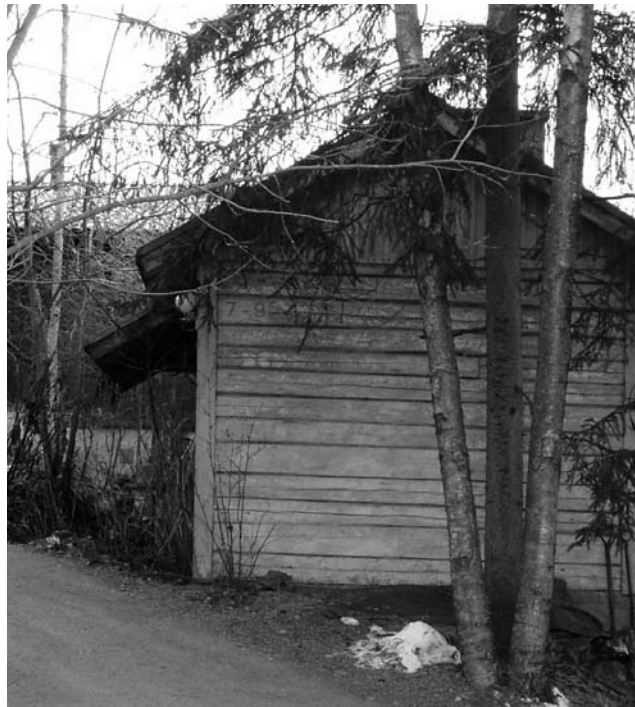
Aloitamme syyskuussa torstaina 24.9.09. Jatkamme lokakuussa to 22.10.09, marraskuussa to 26.11.09 ja joulukuussa tiistaina 29.12.09 näillä näkymillä aina kello 13.00.

Maata maattomille, saunoja saunattomille

Talvisotamme päättyi 13.3.1940 kestätyään 105 kunniakasta päivää. Suomi menetti rauhanteossa noin 10 prosenttia pinta-alastaan ja lukuisat luovutetuilla alueilla asuneet ihmiset asuinsijansa kotinsa ja elantonsa.

Tätä epäkohtaa paikkaamaan valtio alkoi hankkia kantaväestöltä maa-alueita aluksi ostamalla maata vapaaehtoisin kaupun ja sitten niin sanotun pika-asutuslain perusteella, joka oli hyväksytty eduskunnassa 28.6.1940 eli vain 117 päivää sodan päättymisen jälkeen. Samalla oli myös laadittu siirtoväen sijoitussuunnitelma, jonka perusteella määrättiin, mille alueelle kunkin luovutetun alueen kunnan asukkaat tullessaan sijoittamaan. Lain toimeenpano jouduttiin kuitenkin keskeyttämään vuotta myöhemmin jatkosodan syttymisen johdosta. Evakot toivoivat pääsevänsä entisille asuinsijoilleen takaisin heti kun se olisi mahdollista. Pois muuttavat saivat kuitenkin hallintasopimuksen purkaessaan "option" saada sopimus takaisin voimaan mikäli he joutuisivat uudelleen lähtemään kotipaikaltaan ja näinhän tapahtuikin vuonna 1944 sodan päättymisen yhteydessä. Vuonna 1945 säädettiin Suomessa maanhankintalaki, jolla hankittiin maata rintamamiehille, kaatuneiden omaisille, luovutettujen alueiden siirtoväelle ja niille henkilöille, jotka asutustoiminnan johdosta menettivät elinkeinonsa eli toteutettiin Suomen

Sauna Jupperinkuja 3:ssa.

suurin maareformi. Vaikka maan laajamittainen heikosti korvattu siirto loukkasikin monia ja siihen kytkeytyi myös kielipoliittisia ristiriitoja, hyväksyttiin se eduskunnassa melko helposti.

Luovutettavasta maa- alasta 55 prosenttia saatiin yksityisiltä mailta, noin 16 000 luovuttajalta. 25 hehtaarin tilasta jouduttiin luovuttamaan 10 prosenttia, 100 hehtaarin tilasta 45 prosenttia ja 800 hehtaarin tilasta 80 prosenttia.

Kaikkiaan uutta maata itselleen haki 250 000

Kuvat: Pertti Leinonen

Tämä sauna sijaitsee osoitteessa Kaivoskuja 7.

ihmistä, joista noin 20 prosenttia oli siirtoväkeä.

1950 luvun loppupuolelle tultaessa oli perustettu 100 000 tilaa ja rakennettu 75 000 asuinrakennusta. Suomesta tuli maanhankintalain tuloksena erittäin pientilavaltainen maa.

Valtio suoritti perustettavilla uudistiloilla peltojen perusraivauksen ja rakensi tiloille hirsi sen saunarakennuksen ensiasumista varten. Tilan lunastamiseen sai pitkät maksuehdot, mutta samalla uudisasukkaat sidottiin maahan rankoilla myynti- ja kunnossapitoehdoilla, jotka myöhemmin ihmisten vanhetessa ja heikentyessä tuntuivat ensin orjuuttavilta ja sitten ylivoimaisilta.

Alusta lähtien pääoman ja rahan puute tiloilla oli jatkuva. Sukulaisilta lainattiin, metsät ja kaikki muu, mitä vain voitiin, muutettiin rahaksi. Kun oli saatu tilan hankinnan edellyttämä asuinrakennus "rintamamiestalo" rakennetuksi, voitiin valtion rakennuttama saunamökki myydä uudelleen pysytettäväksi. Niitä tuli Jupperiinkin kaksi, molemmat Janakkalan Turkhaudan kylästä ja palvelevat tänä päivänäkin omistajiaan kelpoisesti.

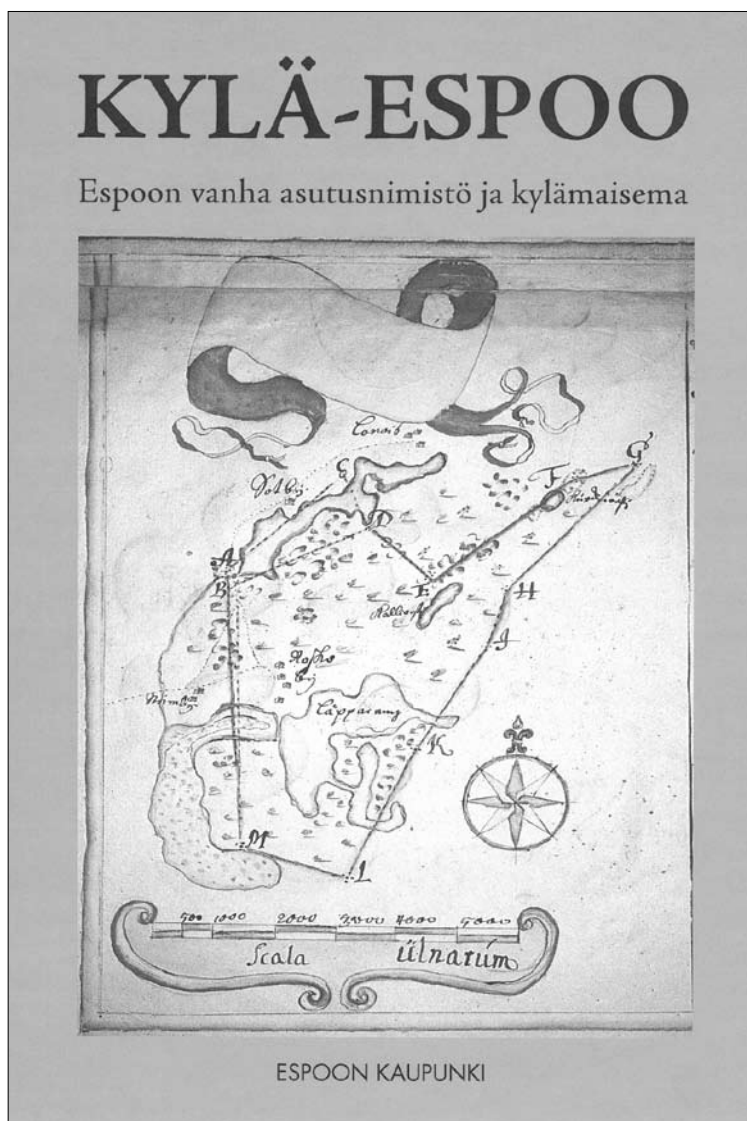
Seppo Räisänen

Jakob vai Josef, kumpi on Jupperinimen alkuperä

Kylä-Espoo, Espoon vanha asutusnimistö ja kylämaisema- niminen teos on ilmestynyt vuonna 2008 Espoon kaupungin nimistöryhmän trilogian viimeisimpänä. Tässä lainaamme kirjasta nimistöntutkijan fil.tri Saulo Kepsun selvityksen Jupperi-nimestä.

“Jupper (juppär, suomalainen asu jupperi; Jupp 1694, Jupper 1695, 1735) sijaitsi jo ennen vuotta 1700 Storbystä koilliseen, nykyisen Juvan eteläpuolella. Tila on myöhemmin siirretty Pitkäjärven kaakkoispuolelle. Nimi perustuu Jakob-etunimen harvinaiseen asuun Jupp ~ Jupper. Jakobia ei löydy talon isäntien joukosta, mutta on mahdollista, että 1500-luvun isännän Sigfridin (Seffr Jesp:ss 1540, Seffr Josepss 1543, Siffr Jusepsson 1558) isä on ollut se Jupp ~ Jupper, josta talo on nimensä saanut. Tällöin Jupp(er) voi olla Josef- nimen asu, tai sitten kirjuri on normaalistanut kansanomaisen Jupper- asun muotoon Josef ja Jesper. 1500-luvulla nimi Jakob esiintyy asussa Joper, esimerkiksi Nilis Jopersson 1561 Espoon Lahnuksessa. Jupper- nimeä olen tavannut vain Espoosta; nimen toinen tarkoite on Mulbyn Jupper, jonka nimi johtuu Jakob-etunimestä.”

Silve Sahlan

Saini Lanu

Useat jupperilaiset muistavat Saini Lanun. Mitä, eikö hän asu enää Jupperissa? Ei, hän on muuttanut noin vuosi sitten. Hän oli yksi voimakkaimmista, kantaaottavimmista ja vaikuttavimmista henkilöistä Jupperissa.

Saini toimi johtokunnassa hyvin monta vuotta ja otti kantaa asioihin. Sainin seura oli hänen käsi-alaansa. Lisäksi hän oli JOY- lehden päätoimittajana pidempään kuin kukaan muu. Aina sanotaan, että aikansa kutakin - ja näinhän se on. Aika muuttuu ja ihmiset muuttavat. Kävin tapaamassa Sainia ja juttelimme vähän menneistä ajoista.

Lapsuus

Lapsuudessa Saini kertoo olleensa itsenäinen ja itsepäinen, sai tahtonsa aina läpi. Hän oli nuorin sisaruksista, jotka olivat häntä huomattavasti vanhempia. He hemmottelivat ja kohtelivat häntä pikkusiskoaan kuin kukkaa kämmenellä. Jo lapsesta lähtien Saini oli kova lukemaan ja kirjoittamaan. Lisäksi hän rakasti esiintymistä pienestä pitäen ja esiintyikin useissa koulun tilaisuuksissa. Kouluaikana sodan jälkeen erilaiset nuorisoliitot antoivat mahdollisuuksia monenlaisen kulttuurin harrastamiseen ja aktiiviseen toimintaan. Myös sota-aikana heräsi lapsillakin tarve osallistua ja halu tuoda omat kortensa kekoon yhteiskunnallisiin asioihin. Sainikin kuului pikkulottiin jo 8-9 -vuotiaana ja oli järjestämässä oman ryhmänsä kanssa arpajaisia ja myyjäisiä, joista kertyneet rahat annettuun sotaorvoille ja muille vaikeassa asemassa oleville.

Koulunkäynti oli Sainille helppoa ja läksyihin ei tarvinnut kovin paljon käyttää aikaa. Sainin isä kuoli hänen ollessaan oppikoulun neljännellä luokalla, ja isän kuoleman aiheuttama suru ja ikävä veivät koulunkäyntihalut, joten kolmen kuukauden poissaolo koulusta aiheutti luokalle jäännin. Mutta koulunkäynti jatkui myöhemmin.

Muutto Jupperiin

Saini avioitui vuoden 1960 alussa, ja ensimmäinen koti oli Jupperin naapurissa, omakotitalo Hämeenkylässä eli Vantaalla. Sieltä aviomies lähti tutkijaksi Kanadaan ja otti perheen mukaan. Kanadasta tultua asuttiin vuoden verran Mankkaalla

ja syksyllä 1964 perhe muutti Jupperiin. Vuokrattiin tutulta omakotitalo Rantatieltä, sillä tontti oli jo ostettu nykyiseltä paikalta, mutta rakentamaan päästiin vasta kahden vuoden kuluttua, koska kaava-asiat pakottivat odottamaan.

Jupperi oli hyvä paikka asua, koska viisivuotiaat kaksoset ja kolmevuotias nuorimmainen saivat naapurista hyvän hoitajan, joka valitettavasti oman perheen kasvun vuoksi luopui tehtävästä jo parin vuoden kuluttua. Niinpä Saini joutui jättämään ansiotyönsä toimitusjohtajan sihteerinä ja jäämään kotiin. Hän kuitenkin piti yllä ammattitaitoaan tekemällä lyhyitä sijaisuuksia eri yrityksissä, kunnes köysi mielenkiintoisimman työnsä Helsingin kauppakorkeakoulusta osastosihteerinä, josta virasta jäi varhaiseläkkeelle viisi vuotta ennen eläkeikää.

Kuva: Lea Ala-Peljärvi

Yhteiskunnallinen toiminta

Saini Lanu on ollut monessa toiminnassa mukana. Ihmetellä täytyy, miten hän on ehtinyt osallistua niin lukuisiin eri toimiin. Hänen kertomansa mukaan kiinnostus yhteiskunnallisiin asioihin oli aina ollut tärkeää, mutta varsinainen aktiivinen osallistuminen alkoi aviomiehen kuoleman jälkeen. Työssään kauppakorkeakoulussa hän oli jo joutunut ammattiyhdistyksensä puheenjohtajana ottamaan kantaa työelämää koskevissa asioissa. Kiinnostus laajeni, kun hänen silloinen työtoverinsa houkutteli hänet mukaan sitoutumattomana Espoon kunnallispolitiikkaan. Kunnallisvaalit 1988 olivat startti Espoon kunnallispolitiikkaan ja kuusi vaalikautta kertyi kaiken kaikkiaan. Valtuustoon ei Saini päässyt, mutta oli mukana monissa lautakunnissa, mm. sosiaali-, terveys-, kulttuuri- ja ympäristölautakunnissa. Kulttuurilautakunnassa hän tunsikin olevansa sopivimmalla alalla ja koki sen

tuomat työt ja haasteet omakseen. Saini oli myös Espoon kaupunginteatterisäätiön valtuuskunnassa yhden vaalikauden. Vaikka politiikka jäi, Saini on edelleen jäsenenä monissa järjestöissä ja yhdistyksissä sekä niiden hallituksissa.

Sainin ollessa ehdokkaana viimeisen kerran vaaleissa vuonna 2004, hän korosti seuraavia asioita:

“Asiat, joihin haluan puuttua, ja joiden hoitoon paneutua:

- Asuminen: Espoon väestönkasvusta huolimatta omakoti- ja pientaloalueet säilytettävä väljinä ja luontoa varjellen. Kiinteistövero omasta asunnosta olisi kokonaan poistettava, ainakaan se ei saa lisätä asumiskustannuksia.

- Liikenne: Kehä II:n jatkeen saamiseksi Hämeenlinnantielle on ryhdyttävä pikaisiin toimenpiteisiin.

- Opetus ja kulttuuri: Peruspalvelut kulttuurissa mm. kirjastopalvelut, ovat ensisijaisia resurssikohteita.

- Ympäristöratkaisut: Kehitettävä kohtuullisin kustannuksin realistisiksi, järkeviksi ja kokonaisvaltaisiksi.

- Kulttuuriympäristö kunniaan!”

Ajatuksia Jupperista

Saini asui Jupperissa niin kauan eli 43 vuotta, että tunsu juurtuneensa sinne ja toimi aktiivisesti kotiseututyössä. Jupperissa hän viihtyi kaikkein parhaiten 1960-luvulta aina 80-luvun puoliväliin asti. Silloin niin sanottu sukupolvenvaihdos lisäsi tonttien myyntiä ja vuosikymmenen loppuun mennessä oli jo muutos pahimmillaan. 90-luvun lama hiukan hiljensi muuttoa, mutta vuosisadan vaihduttua alkoi näkyä jo Jupperin alkuperäiskulttuurin suuret muutokset, jotka muuttivat koko perinteisen jupperilaisuuden. Saini korostaa, että tämä on hänen henkilökohtainen mielipiteensä Jupperissa pitkään asuneena.

Saini muistelee mielellään niitä aikoja, jolloin omakotiyhdistystoiminta oli enemmän perinte-

siin paneutuvaa kotiseututyötä, ja perustui vanhempien sukupolvien kunnioittamiseen ja heidän kotiseudulle tekemänsä talkootyön esiintuomiseen, kuin myös sen merkitykseen uusien aikojen ja tapojen mahdollistajana. Jupperissa vallitsi aina viimevuosisadan lopulle asti hyvin kiinteä yhteisöllisyys, joka jos nyt ei kokonaan ole kadonnut, niin ainakin Sainin mielestä heikentynyt.

Saini muistelee kiitollisuudella päätoimittaja-aikansa puheenjohtajia: Silve Sahlan, Mauri Alasaari ja Tapio Ala-Peijari. Myös ovat mielessä tiedotustoimikunnassa (myöhemmin Sainin seura) alun perin mukana olleet: Seppo Räisänen ja jo edesmennyt Juhani Tarvas (häinkin päätoimittajana pitkään). Kaikkein suurimman kiitoksen Saini haluaa lähettää Jupperin Omakotiyhdistyksen pitkäaikaisimmalle puheenjohtajalle, kotiseutuneuvos Olavi Laineelle.

Saini JOY- lehden päätoimittajana

Saini oli JOY- lehden päätoimittajana 10 vuotta. Päätoimittajan tehtävästä oli vaikea päästä irti, mutta vuonna 2000 iskenyt nivelreuma vauhditti päätöstä luopua tehtävästä. Saini oli myös omakotiyhdistyksen 40-vuotishistoriikin “Jupperi - furii-ritilasta pientaloalueeksi” vastaavana toimittajana. Kirja ilmestyi vuonna 1995 Jupperin Omakotiyhdistys ry:n täyttäessä 40 vuotta.

Elämäntilanne tällä hetkellä

Tärkeintä on perhe, lapset ja lastenlapset. Vanhin lapsenlapsi, Sami asuukin Sainin lähellä ja on todella tärkeä ihminen, auttaa ja opastaa nyt vuorostaan mummia nykyajan vaihtelevissa kehitysvaiheissa ja muutoksissa. Saini on edelleen aktiivisesti monessa mukana, kuuluu mm. Taide-museo Emman Ystäviin ja Espoon kaupunginteatterin kannatusyhdistykseen. Hän haluaa palavasti Espoon kaupunginteatterille omaa teatteritaloa. Haaveena on myös kirjoittaa puhtaaksi päiväkirjojaan vuodesta 1985 lähtien. Kesät Saini viettää merenrantamökillä Virolahdella.

Lea Ala-Peijari

“Sainin seura”
kokoontui
Tammerhossa
2006.

Kuva JOY:n arkistosta

Oletko harkinnut lämmitystavan vaihtoa maalämpöön?

Maalämpö käy lähes poikkeuksetta rakennukseen, jossa on öljylämmitys tai vesikiertoinen sähkölämmitys. Maalämpöpumppu toimii suoraan vesikiertoisten pattereiden ja vesikiertoisen lattialämmityksen kanssa. Maalämpöpumppu lämmittää sekä lämmitysveden että lämpimän käyttöveden. Lämmitysenergian kulutus putoaa tyypillisesti noin 70 %.

Maalämpöjärjestelmä mitoitetaan talokohtaisesti ja mitoitus perustuu toteutuneeseen lämmitysenergian kulutukseen. Asiantuntija tulee kotiin, perehtyy toteutuneeseen lämmitysöljyn tai lämmityssähkön kulutukseen ja mitoittaa tietokoneella taloon juuri oikean kokoisen maalämpöpumpun ja lämpökaivon syvyyden. Lämpimän käyttöveden kulutus otetaan mitoituksessa myös huomioon. Mikäli talossasi on kylpyamme tai poreallas, valitaan suurempi lämpimän käyttöveden varaajatilavuus. Asiantuntija tekee maksuttoman kartoituskäynnin yhteydessä kiinteähintaisen tarjouksen maalämpöjärjestelmän asentamisesta. Erityistä huomiota kannattaa kiinnittää siihen, että tarjous sisältää kaikki tarvittavat työvaiheet ja kilometrikustannukset, myös vanhan öljykattilan tai yösähkövaraajan purkukustannukset. Merkittävän osan maalämpöjärjestelmän asentamisen kustannuksista kattaa kotitalousvähennys, joka on valtion tarjoama veroetu ympäristömyönteisen lämmitystavan valitsemisesta.

Maalämpöjärjestelmän mitoituksen ja tarjouksen hyväksymisen jälkeen pihaan porataan lämpökaivo, jonka syvyys on tyypillisesti 130 – 200 metriä. Lämpökaivo voidaan sijoittaa melko vapaasti. Yleensä pyritään siihen, että lämpökaivo olisi mahdollisimman lähellä pannuhuonetta tai teknistä tilaa, jolloin putkien pituus lämpökaivolta pannuhuoneeseen olisi mahdollisimman lyhyt. Lämpökaivo voidaan porata nurmialueelle tai ajotielle. Lämpökaivo ei rajoita pihan käyttöä millään tavalla, koska kaivon kantta ei tarvitse jättää näkyviin. Lämpökaivo on halkaisijaltaan noin 10,5 cm, ja se ei vie pihalta tilaa. Kaivo voidaan sijoittaa helposti myös pienille tonteille.

Lämpökaivon poraus kestää tyypillisesti yhden päivän. Kaivon porauksessa tärkeää on erillinen

pölynsidontakontti, johon kerätään porauksesta syntyvä kivipöly, jolloin piha jää siistiksi. Kannattaa ehdottomasti varmistua siitä, että maalämpöyrityksellä on käytössään uudenaikainen poraus- ja pölynsidontakalusto, jolloin poraustyö käy nopeasti ja lopputulos on siisti.

Lämpökaivon porauksen jälkeen kaivoon asennetaan lämmönkeruuputket, jotka viedään suojatuna ja eristettynä kaivolta talon pannuhuoneeseen tai tekniseen tilaan. Vaakavetoa varten kaivetaan n. 30 – 40 cm syvä oja, jonka urakoitsija täyttää ja tasaa siistiksi.

Kun lämpökaivo ja lämmönkeruuputket on asennettu, voidaan vanha lämmitysjärjestelmä purkaa pois ja maalämpöpumppu asentaa öljykattilan tai yösähkövaraajan tilalle. Maalämpöpumppu asennetaan välittömästi purkutöiden jälkeen, jolloin lämmityksen ja lämpimän käyttöveden katkos on tyypillisesti 2 – 3 päivää. Maalämpöpumppu voidaan asentaa myös talvella, jolloin urakoitsija tuo taloon tarvittavan määrän sähköpattereita lämmittämistä varten. Kannattaa varmistua siitä, että urakoitsija sitoutuu toteuttamaan purku- ja asennustyöt samanaikaisesti, jolloin lämmitys- ja lämpimän käyttöveden katkos on mahdollisimman lyhyt ja projekti ei merkittävästi haittaa asumista.

Maalämpöpumpun valinnassa tulee olla tarkka-

Kuva: Silve Sahlan

Porakaivon porausta Peltotiellä.

na, koska se on maalämpöjärjestelmän tärkein osa. Kannattaa valita tunnetun ja pitkän kokemuksen omaavan valmistajan laadukas maalämpöpumppu. Pumpuissa on merkittäviä eroja äänitasossa, lämmityksen tehokkuudessa, hyötysuhteessa ja kestävyydessä. Jos rakennuksessa on vesikiertoiset patterit, on ehdottoman tärkeää, että maalämpöpumppu on suunniteltu nimenomaan vesikiertoisia pattereita varten ja pystyy tuottamaan 65 asteista lämmitysvettä. On tärkeää, että maalämpöpumppu on hiljainen, koska se sijoitetaan sisätiloihin ja yöaikaan maalämpöpumpun hurina voi häiritä jos laite on äänekäs. Lämmityksen tehokkuus on myös tärkeä asia: Lämpöä on oltava riittävästi myös kovimpia pakkasia varten. Maalämpöpumpun hyötysuhde määrää sen, kuinka paljon voit säästää lämmityskustannuksissa. Myyjältä kannattaa pyytää energiansäästölaskelma. Lopuksi

kannattaa varmistua siitä, että maalämpöpumpun toimittaja tarjoaa laitteelle pitkän takuun, koska se on merkki valmistajan luottamuksesta omiin laitteisiinsa.

Maalämpöinvestointi on suuri päätös, jolla on kauaskantoiset seuraukset lämmityskustannusten säästössä ja ympäristömyönteisessä lämmityksessä. Kannattaa varmistua siitä, että urakoitsija on luotettava ja tunnettu laadukkaasta ja vastuullisesta toiminnasta. Urakoitsijalta kannattaa pyytää referenssilista, jonka avulla voi tiedustella muiden omakotiasukkaiden kokemuksia maalämpöurakoitsijasta.

*Mika Manner, diplomi-insinööri
Senera Oy, mika.manner@senera.fi*

Toimituksen huomautus: Maalämpöasiasia myös JOY-lehdessä 4/2008, sivu 8

Ilkivaltaa Jupperissa

Ilkivallan määrä on ollut viime aikoina Jupperissa ilmeisen vähäistä, koskapa Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsenille siitä ei ole tiedotettu. Eniten häiriöitä tapahtuu Jupperinrannassa.

Uutena vuotena 2009 joku rannalla olleista juhlijoista työnsi sytytetyn ilotulitusrakettin Bajamaja- käymälään saaden sen syttymään. Sammuttamisessa tarvittiin palokunnan apua. Uusi käymälä saatiin rannalle vasta uimakauden ollessa jo hyvässä menossa. Toivottavasti se ei enää päädy kaadetuksi, kuten 25.8.2009 jälleen huomattiin, tai kannetuksi rantaveteen tai poltetuksi. Kaatajat eivät ehkä ymmärrä, että käymälän nesteet, sekä hajunpoistoon tarkoitettut että luonnollisen toiminnan tulokset, saattavat päätyä Pitkäjärveä saastuttaman.

Kaikkien uimareiden tulee välttää laiturilta hyppäämistä veteen. Veden sameudesta johtuen pinnalta ei näe, onko laiturin viereen heitetty esimerkiksi polkupyörä tai laiturista irtirevityt uimarappuset. Vanha sääntö, älä sukella pää edellä tuntemattomaan veteen, on edelleenkin toimiva.

Yhdistyksen toimitila, Tammenterho, on säästynyt murtoyriyksiltä mutta rikottuja ikkunalaseja on jouduttu silloin tällöin vaihtamaan. Elokuun 15. päivänä Tammenterhon naapurit näkivät verannan ikkunan rikottavan ja hälyttivät poliisin. Poliisin tullessa paikalle vahingonteon tekijä löytyi veran-

nan pöydältä nukkumassa. Tekijä ei ollut omien sanojensa mukaan ainoa, vaan ryhmässä oli ollut muitakin mopolla liikkuneita nuoria poikia.

Omakotiyhdistyksen johtokunta suhtautuu vakavasti ilkivaltaan ja on tehnyt niin Bajamajasta kuin Tammenterhostakin rikosilmoituksen poliisille.

Toimitus

Kuva: Silve Sahlan

Tässä Bajamaja taas pystyssä.

Näkymättömiä jupperilaisia

Jupperilaiset koirat ja koiranomistajat tutustuvat toisiinsa lenkkeillessään kylän raitilla. Myös meille muille kuin koiranomistajille naapuruston karvaturrit tulevat tutuiksi. Koirien lisäksi Jupperissa asustaa kuitenkin myös paljon muita kotieläimiä, joita emme pääse juurikaan näkemään, yhtenä ryhmänä kissat.

Meistä tuli kissanomistajia, kun Nelli-neiti muutti Jupperiin kevättalvella. Puolipitkäturkinen, valkoinen ja sinisilmäinen sininaamiokissa kuuluu Pyhä birma-rotuun. Luonteeltaan birmojen sanotaan olevan ystävällisiä, rauhallisia ja sosiaalisia, kuitenkin leikkisiä ja uteliaita ja soveltuvan hyvin kaupunkikotien lemmikeiksi

Elämäni ensimmäinen kohtaaminen kyseisen rodun edustajan kanssa tapahtui yhtenä aikaisena kesäamuna kolme vuotta sitten. Aamulla ihmetelin kummallista mouruntaa olohuoneessamme. Oliko se vatsani, joka huusi ruokaa? Ei, ääni vain jatkuin. Lopulta paikansin sen sohvan taakse, josta löytyi upea valkea kissa. Se oli ilmeisesti karanut kotoaan ja pujahtanut illalla avoimesta ovesta sisään. Kissa ei halunnut lähteä mihinkään, eikä kukaan lähinaapureista tunnistanut sitä omakseen. Kissan karkureissu päättyi kuitenkin onnellisesti, löytöeläintalon kautta se pääsi takaisin omaan kotiinsa.

Vuosi vierailun jälkeen meille hankittiin Kassu-niminen Pyhä birma -poika. Ja kun Kassu vuoden jupperilaisuuden jälkeen muutti tyttären mukana Helsinkiin, kotiin jäi kissan kokoinen aukko. Kun kerran on elänyt kissan kanssa, tuntuu että koti ilman kissaa ei ole koti.

Nelli, kuten useimmat muutkin rotukissat, elää sisällä ja ulkoilee vain

valvotusti. Nelli ulkoilee vaaleanpunaisissa valjaissaan. Ulkotarhan rakentaminen on suunnitella. Ainoana elävänä saaliina ovat karpäset ja muut lentävät ötöäiset. Metsästysvietti sillä kuitenkin on kuten muillakin kissoilla.

Kissainnostuksen puraistua meitä muitakin kissanomistajia on naapurustosta löytynyt. Kivenheiton päässä asuu kotikissojen lisäksi ainakin ragdolleja, ocicat ja bengali. (Terveiset naapurin Pepille, jonka tapaamme silloin tällöin iltakävelyllä isäntäväen kanssa!)

Rotukissat myydään aina sisäkissoiksi ja ne ovat sukupolvia asuneet sisällä. Eri roduilla on erilainen tarve liikkua. Kaikki tarvitsevat kuitenkin virikkeitä ja tilaa elääkseen tyytyväistä kissan elämää. Nellillä on sisällä kiipeilypuita. Saaliina ovat pallot ja muut lelut. Tietokoneen näppäimistö, emännän syli ja isännän kainalo ovat paikkoja, joissa se viihtyy kehräämässä. Kassu käy silloin tällöin kylässä, ja kissat tulevat hyvin toimeen keskenään. Suunnitteilla on kuitenkin kissakaverin hankkiminen pysyvästi tänne. Meille on käynyt kuten monelle muullekin kissanomistajalle. Ensin yksi kissa, sitten toinen ja pian huomaakin olevansa yksi kissojen palveluskuntaan kuuluvista!

Eeva-Riitta Puomio

Kuva: Pekka Puomio

Nelli-kissa valjaissansa ulkoilemassa.

Lähiruokaa omasta puutarhasta

Ehkäpä puutarhassasi ei kasva syötäviä kasveja, mutta saattaa löytyä kasveja syötäviä eläimiä, jotka ovat myös syötäviä, kyläkin pienempiä kuin citykanit. Ovat myös helpommin pyydystettäviä, vaikka eivät mitään pikaruokaa.

Kyseessä on lehtokotilo (Arianta arbustorum). Jos puutarhasi on kostea ja siellä on mukavia ruoho- ja lehtikasveja, löydät varmaan näitä säännestajia. "Etana, etana, näytä sarves, tuleeko huomenna pouta." Seuraavassa on ohjeet herkuaterian valmistamiseen.

1. Vaihe

Valmista terraario, eli esimerkiksi laakea muoviasia, johon teet kanteen ilmareikiä. Pane astiaan voikukanlehtiä, vesiheinää tai muuta myrkytöntä ruohoa. Voi käyttää myös leseitä. Etenkin silloin on muistettava tarvittava kosteus, eli matala vesiastia. Nouki puutarhastasi suurimmat herkkuetanat ja pane terraarioon. Lehtokotilot ovat pienempiä kuin kasvatetut, joten varaa ainakin 12 kappaletta aterioitsijaa kohden. Suihkuttele niitä tarvittaessa. Älä unohda kantta auki, etanat kiipeävät karkuun.

"Olet mitä syöt" pätee myös etanoihin, joten tämän vaiheen tarkoitus on poistaa niistä aikaisemmin mahdollisesti nautitut myrkylliset aineet. Pidä niitä diietillä kolme- neljä päivää.

2. Vaihe

Valmista toinen terraario, johon siirrät etanat. Ei ruokaa vaan pelkkä vesiastia. Vesipaaston tarkoi-

tus on tyhjentää niiden suolisto. Pidä vesipaastolla pari päivää. Suihkuta tarvittaessa.

3. Vaihe

Levittele karkeaa merisuolaa laakeaan astiaan. Nostele etanat suolapedin päälle. Niistä alkaa erittyä ikään kuin vaahtoa, eli limaa. Pidä niitä siinä noin puoli tuntia. Ne eivät nyt pyri karkailemaan.

4. Vaihe

Kuumenna vesi kiehuvaan isossa kattilassa. Huuhtelet etanoista lima pois, katso, että ne ovat eläviä, ja pane ne yksitellen koko ajan kiehuvaan veteen. (Vaatii hurjempaa luontoa kuin ilkeännäköisten rapujen keittäminen.)

5. Vaihe

Nostele kalatatut etanat vedestä, jäähdytä, ja kaiva etanat hammastikulla tai pikkuhaarukalla kuorestaan. Pane ne valkoviini-yrtiliemeen kiehumään. Keittele noin tunti. Liemen maustamisen saattaa löytyä ohjeita keittokirjoista.

6. Vaihe

Ota etanat liemestä ja pane ne etanapannun koloihin tai uuninkestäviin annosvuokiin. Takaisin kuoriin tuskin kannattaa näitä etanoita tunkea. Peitä ne persiljavoilla, joka on maustettu sitruunalla ja suolalla ja haluttaessa valkosipulilla. Gratinoi uunissa. Rapeata patonkia lisäksi, niin päivän kalorit on hankittu! Ehkei voi sanoa, että vähällä vaivalla.

Silve Sahlan

Otavan suuri keittokirja vuodelta 1965 neuvoa etanoiden keitinliemen maustamisesta seuraavasti:

2 l vettä
1 tl suolaa
6 valkopippuria
1 murskattu valkosipulinkynsi
1 laakerinlehti
Lisäksi kasvissilppua:
1 rkl sipulia
1 rkl purjoa
1 rkl porkkanaa
1 rkl selleriä
1 tl timjamia
1 tl persiljaa
Keittämistä:
keitä hiljalleen 3½ tuntia

Pitkäjärvi paremmaksi

Pitkäjärvi on meille jupperilaisille paitsi merkittävä osa maisemaa myös tärkeä virkistyskäyttökohde. Järvellä voimme uida, kalastaa, veneillä, talvella hiihtää ja luisella. Tämä edellyttää kuitenkin rehevän järven tilan pysymistä niin hyvänä, että vesi on käyttökelpoista uimiseen ja kalastukseen ja vesikasvit eivät estä liikkumista.

Ongelmana rehevyys

Pitkäjärvi on runsasravinteinen, ruskea- ja sameavesinen järvi. Rehevässä järvessä esiintyy sinileväkukintoja, kasvillisuus on runsasta ja kalasto on särkikalavaltaista. Rehevoitumisesta kertoo mm. ristilimaskan ja karvalehden ilmestyminen järveen.

Järvessä on paljon särkikaloja. Yleisimmät kalalajit ovat särki ja pasuri. Myös pienikokoista ahventa on paljon. Petokaloja on liian vähän, jotta ne pystyisivät säätelemään särkikalojen määrää.

Mikä tilaan vaikuttaa

Järven veden laatu määräytyy maaperästä, ulkoisesta kuormituksesta ja järven pohjasta vapautuvasta ns. sisäisestä kuormituksesta. Niinpä järven ympärillä tehtävät ympäristönsuojelutoimet ja kaavoitus ovat avainasemassa myös järven tilan kannalta.

Rehevoittavia ravinteita kulkeutuu järveen valumavesien mukana. Merkittävin ulkoinen ravinnekkuormittaja on peltoviljely. Valumavesien ravinnekkuormasta 80% tulee Vanhankartanonpuron ja Hämeenköylänpuron vesien mukana. Niiden ravinnekkuorma on kuitenkin pienentynyt huomattavasti viimeisen 20 vuoden aikana. Silti järven fosforikuormitus ylittää edelleen rehevoitumisen kannalta vaarallisen rajan 2-3 kertaisesti. Merkittävä ravinnekkuormittaja on myös järven pohja, jonne on varastoitunut paljon fosforia. Jos pohja muuttuu hapettomaksi, fosforia vapautuu pohjasta veteen.

Kunnostustoimia tilan parantamiseksi

Espoon kaupunki on tehnyt Pitkäjärvelle useita kunnostussuunnitelmia viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana. Järven hoitotoimet aloitettiin

jo 1970-luvulla. Uusin kunnostussuunnitelma on vuodelta 2006. Se ulottuu vuoteen 2017 asti. Kunnostusten tavoitteena on parantaa järven tilaa niin, että järveä ja rantoja voidaan tulevaisuudessakin käyttää virkistytymiseen. Suunnitelmaan sisältyy mm. happikatojen estäminen, haitallisten leväkukintojen vähentäminen ja kalaston rakenteen tasapainottaminen

Tärkeintä järven tilan parantamiseksi ovat ne toimet, joita tehdään järven valuma-alueilla (alueella, jolta vedet virtaavat järveen). Järvessä tehtävät kunnostustoimet ovat toissijaisia ja täydentävät ulkoisen kuormituksen vähentämistä.

Keskeisintä on hajakuormituksen, pääasiassa maatalouden kuormituksen vähentäminen esim. suojakaistoin ja kalkkisuodinsalaojin. Asumajätevesikuormitus on vähentynyt kiinteistöjen liittyttyä kaupungin viemäriverkkoon ja pienpuhdistamojen toiminnan tehostuttua. Kaupunkialueella myös hulevesien (vettä läpäisemättömiltä pinnoilta valuvien sade- ja sulamisvesien) kulkeutumiseen tulee kiinnittää huomiota.

Pohjasta vapautuvan fosforin määrää voidaan rajoittaa pitämällä pohja hapellisena. Pitkäjärven ilmastus happitilanteen parantamiseksi alkoi jo 1970-luvulla. Väillä oli 10 vuoden tauko, ja nykyisin järven syvännettä jälleen hapetetaan.

Hoitokalastuksia, joiden tavoitteena on ollut särkikalakantojen harventaminen, on tehty useina vuosina 1990-luvun lopulta alkaen. Kalastamalla yritetään vähentää särkikaloja ja lisätä petokalojen osuutta. Kalaston rakenne vaikuttaa osaltaan järven rehevyyteen. Särkikalat syövät eläinplanktonia, joka syö leviä. Eläinplanktonin vähetessä levien määrä pääsee kasvamaan. Myös pohjalla ruokailevat särkikalat siirtävät ravinteita veteen. Särkikaloja kalastamalla järven tila ei muutu pysyvästi paremmaksi, mutta onnistunut tehokas kalastus nopeuttaa järven toipumista.

Järvellä on tehty muutamia ruovikon niittoja,

Pitkäjärvi lukuina:

Pinta-ala 170 ha

Keskisyvyys 2,9 m

Suurin syvyys 6,3 m

Rantaviivan pituus 13 km

Rantaviivasta rakennettu 30 %

Valuma-alueen pinta-ala 66 km²

mutta muuta kasvillisuutta ei ole poistettu. Suurkasvien kasvustot voidaan niittää ja korjata sato, jolloin järvestä poistuu huomattava määrä ravinteita. Toisaalta kasvillisuus sitoo valuma-alueelta tulevia ravinteita ja vähentää pohjalietteen sekoitumista veteen. Kasvillisuutta tulee poistaa harkiten kunnes maalta peräisin olevaa ravinnekuormaa on saatu olennaisesti pienennettyä.

Hoitotoimet ovat tuottaneet tulosta

Vaikka vedenlaatatulokset eivät ole vielä suuresti muuttuneet, silmämääräiset sinilevien massaesiintymät ovat kuitenkin viime vuosina vähentyneet. Hapetusten ansiosta järven happitilanne

on parantunut ja sen myötä myös pohjan hapetomudesta johtuva ravinteiden vapautuminen on pienentynyt ja pohjan tila on kohentunut. Järven kunnostaminen on kuitenkin pitkä, vuosia, jopa vuosikymmeniä kestävä prosessi.

Eeva-Riitta Puomio

Lähteet:

Salo, H, Palomäki, A. & Hynynen, J. 2006: Espoon Pitkäjärven ja Lippajärven kunnostus. Arvio kunnostustoimien vaikutuksista. Espoon ympäristökeskuksen monistesarja 4/2006.

Salo, H. & Palomäki, A. 2006: Espoon Pitkäjärven ja Lippajärven kunnostussuunnitelma. Espoon ympäristökeskuksen monistesarja 5/2006.

ILMOITUS LAITURIRAKENNUSTYÖN ALKAMISESTA!

*Arvoisa veneenomistaja,
jos veneesi sijaitsee Vanhakartanon Pitkäjärven rannassa ("Surffirannassa") veneenlaskuväylän ja yhteisen venerannan välisellä alueella, voisitko ystävällisesti siirtää veneesi vaurioiden estämiseksi rannan eteläisempään osaan, koska alueella alkaa lokakuussa 2009 laiturirakennustyö. Pääosin veneet voidaan siirtää entisille paikoilleen rakennustyön päätyttyä.*

AvantoSaukot ry.

Lisätietoja Pirjo Kuusisto puh. 040-5155765, email pirjo.kuusisto@luukku.com

PERINTEISET RÖMPPÄJÄISET

Yhteistuvalla lauantaina 26.9.2009 kello 19.00

Ruokaa, juomaa ja tanssia hyvien ystävien seurassa.

*Ilmoittaudu 14.9 mennessä joko sähköpostilla:
lasse.gustafsson@kolumbus.fi
tai soittamalla numeroon 0400 458167*

*ja sen jälkeen maksamalla osallistumismaksun 15 euroa/
henkilö Jupperin Omakotiyhdistyksen tilille Nordea
221318 – 17979*

*Kaikki jupperilaiset
ovat tervetulleita!*

Siivoustalkoot 7.5.2009

Talkookuvat: Pekka Puomio

Painonpudotushaaste !

Ole syksyn suurin pudottaja tai iloinen onnistuja!

Ryhmien kokoontuminen Jupperissa keskiviikkoisin sekä torstaisin.

Palkinnot 3:lle parhaan tuloksen saaneelle.

Hinta 35€ / 12 viikkoa.

**Ilmoittautumiset jo alkaneet,
soita heti ja varaa paikkasi !**

Henkilökohtaiset hyvinvointiohjaajat

Auli Malimaa
0405056065

Seija Kotipalo
0405045934

Lahjakortit, konsulttipalvelut sekä tuotemyynti

Myös ihotautilääkärin vastaanotto

Kasvohoito Tuija Tiilikka

I.A. Dipl. Kosmetologi
Metsänvartiantie 7 C 1
02720 Espoo (Laaksolahti)
Y-1663608-9

Ajanvaraukset

p. 040 554 9444

Edellisenä päivänä klo 12.00 jälkeen
peruutetuista ajoista veloitetaan puolet.
Muutokset mahdollisia.
Hinnat sisältävät alv:n 22 %

Hemmottelua

Täydellinen kasvohoito,
arkisin klo 10 -14 **49 €**
muut ajat **64 €**

Kestoväri kulmiin ja ripsiin
sekä kulmien muotoilu **17 €**

Ripsipermanentti **52 €**

Ihokarvanpoistoa makeasti alk. **16 €**

Oma lähikauppamme Laaksolahden M-market
Juha ja Salla Matilainen 09-595846

Aukioloajat:

arkisin klo 8 - 21

lauantaisin klo 8 - 18

sunnuntaisin klo 12 - 18

MYynti • ASENNUS • KORJAUKSET & HUOLTO

- Poltinhuollot ja korjaukset • LVIS-työt
- Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
- Sisäpiiput • Säätoautomaatiikka

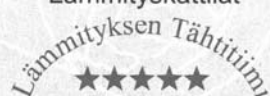
Huoltopäivystys 24 h
0400 490 761

TERMAX
Lämmityskattilat

PUTKI- JA POLTINPALVELU
LEHTONEN

www.putkijapoltin.fi

Nyt myös:
Ilma- ja
vesilämpöpumput

Aurinkolämmitys

Oilon -maalämpöpumput

Toimitusjohtaja Marko Lehtonen, Aisatie 16 B, 01640 Vantaa, Linnainen

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n kevätkokous 2009

Pöytäkirja

Aika: 22.04.2009 klo 19.05 -20.15
Paikka: Laaksolahtitalo
Läsnä: 21 jäsentä

Ennen kokousta oli Juha Holman (Senera Oy) esitys maalämmöstä lämmityslähteenä.

1. Kokouksen avaus

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti avasi kokouksen ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

2. Kokouksen toimihenkilöt

Tapio Ala-Peijari valittiin puheenjohtajaksi. Sihteeriksi valittiin Lea Ala-Peijari ja pöytäkirjantarkastajiksi Eila Räisänen ja Seppo Räisänen. Päätettiin, että pöytäkirjantarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

3. Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Läsnäolijoista 20 oli äänioikeutettuja varsinaisia jäseniä ja 1 perhejäsen.

4. Kokouksen laillisuus

Kokouskutsu oli ilmoituksena JOY 2/2009-lehdessä ja Tammenterhon sekä Jupperin alueen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta
Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

5. Toimintakertomus

Johtokunnan laatima toimintakertomus käytiin läpi pääkohdittain.

Päätettiin lisätä Omakotiyhdistyksen kannatusjäsenyys Laaksolahden kirjaston ystävät ry:ssä.

Johtokunta oli antanut lausunnon postin toimipisteistä. Tässä kohdin Artturi Winqvist otti esille postin tarkoituksenmukaisen sijainnin. Hänen mielestään Sello ei ole paras mahdollinen sijainti Jupperin asukkaille. Juha-Pekka Ripatti kertoi, että vielä toivotaan jonkun yrityksen ottavan postin toiminnan hoitoonsa. Ei aiheuta muutoksia toimintakertomukseen.

Vuoden 2008 toimintakertomus hyväksyttiin.

6. Vuoden 2008 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto

Tapani Vuopala esitteli vuoden 2008 tilikertomuksen ja tilintarkastajan lausunnon.

7. Tilinpäätöksen vahvistaminen

Päätettiin vahvistaa tilinpäätös. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

8. Muut asiat

Muita sääntöjen 5.pykälän tarkoittamia asioita ei ollut.

Keskusteltiin seuraavista asioista:

* Tapani Vuopala kertoi sijoitusten markkina-arvosta.

* Pertti Leinonen toivoi Tammenterhoon Internet-yhteyksiä. Sovittiin, että johtokunta selvittää mahdollisuuksia.

* Eivor Koskinen tiedusteli, koska Rantakulman- Rantatien katusuunnitelmat toteutuvat. Tähän todettiin, ettei ainakaan tänä vuonna kaupungilla ole tähän rahoitusta.

* Artturi Winqvist tiedusteli kehä 2:n jatkosuunnitelmista. Osanottajilla ei ollut tarkkaa tietoa aikataulusta.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 20.15

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja:

Juha-Pekka Ripatti

juha-pekka@jpripatti.net

Kaivoskuja 5 A 2

0400 463 941

Johtokunta:

Lea Ala-Peijari (sihteeri)

lea.ala-peijari@kolumbus.fi

Kaivosmiehenkuja 6 B

050 512 4435

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

(09) 854 3384

Juha Kallanranta

juha.kallanranta@kopiosto.fi

Tammipääntie 35 A

040 523 3212

Urpo Kotipalo

urpo.kotipalo1@saunalahti.fi

Peltotie 2

040 503 6067

Heikki Kulusjärvi

heikki.kulusjarvi@solibri.com

Vahveropolku 7

Eeva-Riitta Puomio

eeva-riitta.puomio@sci.fi

Peltorinteenkuja 1

050 531 9219

Silve Sahlan

silve.sahlan@kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

050 344 5927

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@luukku.com

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Juha Vepsäläinen

juha.vepsalainen@vepsalainen.com

Peltotie 7 B 1

0500 451 902

Taloudenhoitaja

Tapani Vuopala

tvuopala@deloitte.com

Mäkikuja 3 A

(09) 852 3059,
040 532 2114

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja

Artturi Winqvist, kunniajäsen

Jäseniä 435 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: urpo.kotipalo1@saunalahti.fi, 040 503 6067

Merkittävä allakkaan!

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokous pidetään

Laaksolahtitalolla keskiviikkona 18.11.2009

klo 18.30

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n mukaiset asiat.

Yhdistyksen säännöt löytyvät mm. kirjasta

“Jupperi - mökistä omakotitaloksi”

Varsinainen kokouskutsu JOY- lehdessä 4/09

Tapahtumakalenteri

Syyskuu

ti	8.9.	Johtokunnan kokous
to	10.9.	Jubal
pe	11.9.	Jubal
ke	16.9.	T & P
to	17.9.	Jubal
pe	18.9.	Jubal
ke	23.9.	Sukutukimuskerho
to	24.9.	Seniorikerho
to	24.9.	Jubal
pe	25.9.	Jubal
la	26.9.	Römppäjäiset (s.20)
ke	30.9.	T & P

Lokakuu

to	1.10.	Jubal
pe	2.10.	Jubal
ke	7.10.	Sukutukimuskerho
to	8.10.	Jubal
pe	9.10.	Jubal
ti	13.10.	Johtokunnan kokous
ke	14.10.	T & P
to	15.10.	Jubal
pe	16.10.	Jubal
to	22.10.	Jubal
pe	23.10.	Jubal
ke	28.10.	Sukutukimuskerho
to	22.10.	Seniorikerho
ke	28.10.	T & P
to	29.10.	Jubal
pe	30.10.	Jubal

Marraskuu

ke	4.11.	Sukutukimuskerho
to	5.11.	Jubal
pe	6.11.	Jubal
su	8.11.	JOY 4/2009 ilmestyy
ti	10.11.	Johtokunnan kokous
ke	18.11.	Syyskokous (s.23)

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammipääntie 33

Sukutukimuskerho jatkuu aina parittomien viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. (09) 855 5004*

Seniorikerho kokoontuu kuukauden neljäntenä torstaina klo 13.

*Tiedustelut Eila Räisänen
puh. 0500 675 228*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta (T & P) kokoontuu parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927*

Jubalin musiikkitunnit torstaisin klo 15.30 - 17.00 sekä perjantaisin klo 15.20-16.00.

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa maanantaisin klo 19.30 Jupperin koululla. Uudet jumppaajat, tiedustelkaa vapaita paikkoja ryhmässä

*pirjo.kuusisto@luukku.com
tai iltaisin puh. 040 515 576*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa.

*teuvo.tikkanen@elisanet.fi
puh. 050 5592209*

